

kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører nu har udtalt, men der er nogle Punkter, hvor Udvalget har delt sig, og hvor jeg derfor skal tillade mig at begrunde den Stilling, jeg har været med til at indtage, og der er endelig et Par andre Punkter, hvor jeg tror, det kan være rigtigt at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Et af de Punkter, hvor vi have delt os, er Ændringsforslaget Nr. 96, der angaar en Forhøjelse af Understøttelsen til forhenværende Skuespillerinde Fru Lütken ved det kongelige Teater. Der have 10 af Udvalgets 15 Medlemmer tiltraadt Ministerens Forslag om at forhøje Fru Lütkens Understøttelse, der nu er 1,000 Kr., med 400 Kr. Jeg skal villig indrømme den ærede Ordfører, at dette ikke stemmer med de sædvanlige Regler, hvis vi vilde holde os aldeles strengt til dem, men Forholdene ere for Fru Lütkens Vedkommende ganske særlige, idet hun, som vi alle vide, i en Aarrække havde virket ved Teatret og virket udmærket der, saaledes at hun hørte til de Skuespillerinder, der ganske sikkert havde bidraget mest til at skaffe Indtægt i Teaterkassen. Hun blev imidlertid ved Svaghed forhindret i at fortsætte denne Virksomhed og det paa et meget uheldigt Tidspunkt for hende. Hun stod saaledes, at hun efter et Par Aars Forløb vilde have faaet Pension af Teatrets Alderdomsunderstøttelsesfond, hvis hun havde kunnet fortsætte, ja det Aar, da hun saa sig nødsaget til at træde tilbage, var hun endog paa Finansloven foreslaaet til fast Ansættelse som kongelig Skuespillerinde, og hun vilde ganske sikkert ogsaa have faaet denne faste Ansættelse, hvis ikke hendes Svaghed havde gjort det nødvendigt for hende at træde tilbage netop i det Øjeblik. Hun har siden en Tid kunnet give Gæsteroller paa Teatret, som den ærede Ordfører omtalte, men jeg er enig med ham i, at vi ikke skulle komme ind paa at give Pension for Gæsteoptræden. Paa ingen Maade. Det, her er Tale om, er blot at give en passende Pension til Fru Lütken som en Anerkendelse af hele hendes Virksomhed ved Teatret, og det maa i denne Sammenhæng ikke glemmes, at denne hendes Gæsteoptræden har haft meget skadelige Følger for hendes Helbred, at den har bidraget til, at hun nu fuldstændig har maattet opgive al Optræden paa Scenen. Flertallet af Udvalget — som bestaar af Medlemmer af alle Partier — har derfor fundet det naturligt i Anledning af hendes Fortjeneste af Teatret at give hende det Beløb, som Ministeren har foreslaaet.

Det andet Punkt, jeg skal røre ved, er Ændringsforslagene under Nr. 99 og 100, der angaa Tilskud til Opførelse af en Kirke i St. Johannes søndre Sogn i Kjøbenhavn. Der kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte. Vi staa jo i denne Sag paa samme Side, og jeg har ogsaa fuldkommen kunnet være med til at stille det Underændringsforslag, som Udvalget har stillet om, at der i Teksten skulde indsættes, at denne Bevilling bliver given „under Forudsætning af, at der ikke i den Anledning foretages nogen særlig Paaligning paa Sognet.“ Det er jo stemmende med Folketingets tidligere Holdning, stemmende med den Holdning, vi indtog i 1888, da vi gave den lille Lov om, at kirkelig Ligning i Kjøbenhavn skulde ske paa hele Byen i Stedet for paa de enkelte Sogne. Den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet har jo nu imidlertid forelagt et Forslag om i den Anledning at foretage en særlig Ligning i Kjøbenhavn af disse 50,000 Kr., og den ærede Ordfører sagde, at vi over for dette Forslag maatte forbeholde os vor Frihed. Ja, selvfølgelig. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at Folketinget har sin fulde formelle Frihed, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at vor Afstemning her vilde blive ganske mærkværdig, hvis vi ikke bagefter gik ind paa Ministerens Forslag; thi hvad vilde saa vor Afstemning her betyde? Den vilde betyde, at Staten fritog Kjøbenhavns Kommune for at udrede de 50,000 Kr. til Kirken, som Kommunen har vedtaget at udrede gennem en speciel Ligning, og at Staten i Stedet for betalte de 50,000 Kr. Men det vilde jeg dog se, inden jeg tror det, at Folketinget skulde gaa ind paa at fritage Kjøbenhavns Kommune for de 50,000 Kr., som dens Borgerrepræsentation har vedtaget at paaligne Byen, og at lægge dem over paa Statskassen. Kirken vilde jo i saa Fald kun faa 50,000 Kr. i alt, men den vilde faa dem af Staten i Stedet for af Kommunen. Altsaa; skønt jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi formelt staa frit over for den Lov, som kommer til Behandling, kan jeg dog ikke se andet, end at den er et ganske nødvendigt Supplement til Afgørelsen her, medmindre Meningen er, at Staten skal betale de 50,000 Kr. i Stedet for Kjøbenhavns Kommune.

Der er dernæst et Punkt, nemlig Nr. 106, hvor jeg i det hele kan være enig i de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører. Det er med Hensyn til Børnehjemsbevillingen. Jeg vil blot udtale min Glæde